

РЕШЕНИЕ

№ 8225

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 11.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11323** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Д. Н. М., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-589/14.10.2024г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № 214-00-13502-1 от 13.09.2024г., издадено от длъжностно лице по чл.54ж , ал.1 от КСО.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното решение, като се твърди, че същото е неправилно. Поддържа се, че жалбоподателят е освободен като управител на 19.08.2024 г. с решение на едноличния собственик на дружеството и към датата на заявлението трудовата му дейност като управител на „Кетъринг 2022“ ЕООД е прекратена. По отношение на „Суперснак Кетъринг ММ“ ЕООД, жалбоподателят сочи, че дружеството не извършва търговска дейност и не подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 КСО.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и моли жалбата да бъде уважена. Ответникът – директор на ТП на НОИ С. – град, в съдебно заседание чрез упълномощен юрисконсулт и в депозираните писмени бележки изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбоподателят Д. М. е подал заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а КСО, считано от 19.08.2024 г. В заявлението е посочено, че правоотношението му с „Кетъринг 2022“ ЕООД е прекратено на основание чл. 137, ал. 4 ТЗ с решение на едноличния собственик на дружеството, считано от 16.08.2024 г. (л.27). Заличаването на М. като управител на „Кетъринг 2022“ ЕООД е вписано в ТРРЮЛНЦ на 19.08.2024г.

Извършена е преценка по правото на заявителя на парично обезщетение за безработица, при която е установено, че на 29.02.2016г. М. е вписан като едноличен собственик на капитала и управител на „Суперснак Кетъринг ММ“ ЕООД и към датата на искането за отпускане на обезщетението – 19.08.2024г. в ТРРЮЛНЦ няма вписано обстоятелство за заличаването му като управител.

С Разпореждане № 214-00-13502-1 от 13.09.2024г. ръководителят на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град е отказал отпускането на исканото парично обезщетение.

Разпореждането е обжалвано пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с Решение № 1040-21-589/14.10.2024г. е отхвърлил жалбата и е потвърдил обжалваното разпореждане. Административният орган е приел, че от „Суперснак Кетъринг ММ“ ЕООД са подавани данни за жалбоподателя по реда на чл. 5, ал.1, т. 1 КСО – с прекъсване, в периода от 01.08.2013 г. до 03.07.2018 г. с код за осигурен 10 – за управители и прокуристи на търговски дружества. Изложени са съображения, че осигуряването при този осигурител не е прекратено, а само прекъснато, поради което не се поражда право на парично обезщетение за безработица.

Решението е връчено на 28.10.2024 г. (л.11).

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, а по същество е основателна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „б“ КСО разпорежданията за отказ или неправилно определяне, изменение и прекратяване на обезщетенията за безработица се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С оглед цитираната разпоредба оспореното решение е издадено от компетентен орган (Заповед №1712/17.08.2015 г. – л. 10), при спазване на изискуемата от закона форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите, обусловили отхвърляне на жалбата. Предвид приложената на л. 20 Заповед № 1015-21-98/16.05.2023г. на директора на ТП на НОИ С. - град, от компетентен орган е издадено и потвърденото с решението разпореждане.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда.

Страните не спорят относно фактите по делото, като спорът е изцяло правен и е концентриран върху това дали са изпълнени изискванията на закона за отпускане на обезщетение, конкретно относно условието по чл.54а, ал.1,т. 3, с оглед обстоятелството, че жалбоподателят заема длъжност управител на „Суперснак Кетъринг ММ“ ЕООД, което дружество обаче не извършва дейност. За да се отговори на този въпрос следва да се изясни дали неизвършването на дейност от дружеството-осигурител означава и неизвършване на трудова дейност от управителя.

Определение за „осигурено лице“ е дадено в § 1, т. 3 ДР КСО, като е предвидено, че „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5; самоосигуряващите се лица и лицата по чл. 4а, ал. 1 се смятат за осигурени лица за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски.

В чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО е предвидено, че управителите и прокуристите на търговски дружества са задължително осигурени лица за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица.

Според чл. 6, ал. 3 от КСО осигурителни вноски се дължат върху получените или начислените, но неизплатени брутни месечни възнаграждения, но върху не по-малко от минималния осигурителен доход по ал. 2, т. 3 и не повече от максималния месечен размер на осигурителния доход.

Съгласно чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски, и продължава до прекратяването ѝ. Според ал. 2, осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена.

Цялостният съвкупен анализ на посочените по-горе разпоредби налага извода, в случая административният орган е тълкувал и приложил неправилно нормата на чл.54а, ал.1,т.3 КСО вр. чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО. Преценката за приложимост на чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО изисква анализ на характера на дейността, която се извършва, и получаваното възнаграждение /Решение № 10484 ОТ 07.10.2024 г. по адм. д. № 897/2024 г., VI отд. на ВАС/.

В конкретния случай жалбоподателят действително е имал сключен договор за възлагане на управление от 23.02.2016 г. със „Суперснак Кетъринг ММ“ ЕООД, който не е бил прекратен към датата на подаване на заявлението за отпускане на обезщетение за безработица – 23.08.2024 г. Наличието на този договор обаче сам по себе си не е достатъчен и не обосновава извод, че Д. М. е извършвал в относимия период трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване. С оглед подадените от „Суперснак Кетъринг ММ“ ЕООД декларации по чл.38, ал.9, т. 2 ЗСч, съгласно които предприятието не осъществява дейност по смисъла на §1, т. 30 ДР на ЗСч, и по аргумент от чл. 10, ал. 1 и ал.2 КСО, следва да се приеме, че през този период и жалбоподателят не е осъществявал трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване. Административният орган също не твърди, че за периода, през който „Суперснак Кетъринг ММ“ ЕООД не е осъществявало дейност, жалбоподателят е подлежал на задължително осигуряване, нито че се дължат за него осигурителни вноски за извършвана трудова дейност като управител на „Суперснак

Кетъринг ММ“ ЕООД.

Както беше казано, по делото няма данни за времето след 2018 г. за жалбоподателя да са били дължими или внасяни осигурителни вноски от „Суперснак Кетъринг ММ“ ЕООД, нито че той е получавал възнаграждение от това дружество. Следователно, няма основание да се приеме, че по отношение на Д. Н. М. е била налице пречката по чл.54а,ал.1,т.3 КСО за получаване на парично обезщетение за безработица, както неправилно са приели органите по осигуряването. Дали осигуряването при „Суперснак Кетъринг ММ“ ЕООД е било прекъснато въз основа на подадените декларации по чл.38,ал.9,т.2 ЗСч, или прекратено е ирелевантно за преценката на правото за получаване на обезщетение за безработица, доколкото изискването на закона е да не се упражнява трудова дейност, за която лицето да подлежи на задължително осигуряване - условие, което в случая се явява изпълнено.

Предвид изложените съображения решението на директора на ТП на НОИ С. – град се явява издадено в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменено и преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените указания.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. Н. М. Решение № 1040-21-589/14.10.2024г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалба срещу Разпореждане № 214-00-13502-1 от 13.09.2024г., издадено от длъжностно лице по чл.54ж , ал.1 от КСО. ИЗПРАЩА преписката на директора на Териториалното поделение на Националния осигурителен институт - С. - град за ново произнасяне в едномесечен срок, съобразно дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

СЪДИЯ: